

Á

Felkerül az orrtárcsák, valamint a bordák oldalán kivágtam/reszeltem a szárvázat süllyesztett palánk helyét, mely az első palánk felrakásánál lesz nagy segítség.

Á

Azt természetesen tudtam, hogy a plusz bordák alatt lesznek az ágyúnyílásoknak, de hogy kő helyen még az első bordákba is belezavar?! Ezért valószínűleg az ágyúablakkereteket a palánkozás elé tettem beillesztve.

Á

Ekkor elérkezett a teli időszak, meg egy bordatűrés (szerencsére nem a hajás!), így a szokásos teli faragás következett. Gondolom a készlethez főként a figurákat adnak és a rajzok is eléggé elnagyoltak, de azért belevágtam.

Á

Az én "faragásom" amolyan kővel-lyalal módszerrel készült. A vésőket árszavarhöz készlethez írtam meg, meg lehetett venni és a használatot is járja.

Á

Kis turbómárkat is használtam a Proxonhoz. Ami a legjobban bejött, az a gyémánttal felszart csiszolófej, ami öggyel, mint a csiszolópapírral persze a fa nem nagyon koptatja. Életem végéig használhatom!

Â

Itt látható a folyamat egy kicsit leegyszerűsítve: először kivágom a felrajzolt formát, majd vésővel kinagyolom a szinteket, ezután maróval, vésővel, a legvégén finom csiszolópapírral, gumikával kialakítom az alakot.

Â

Még jó, hogy megmenekítettem egy egyforintost, így látszik, hogy még 1:50-ben sem túl nagyok ezek a dőlékszögek.

Â

A tárfalakjai. Az emberbiztonság nem az erősségem, de bírom benne, hogy a kárpintzet és az aranyfestés rajta.

Â

A taffelzet belső végénél a domborműve, ezzel is elszárazítottam egy darabig!

Â

Ez egy saját készítésű pantográf, azaz megoldás, melybe egy Proxon maróval lehet befogni. Ezt azért találtam ki, mert előzőleg sok egyforma faragás dőlésszöge volt a hajó, de ábrázolni nem akartam, legyen csak fából minden!

Â

Kifaragtam a mintát kétszeres nagyságban, ezt megoldom le a tapogatóval, amelynek mindig a maró kétszeresének lenni (ebben az esetben, amikor 1:2-ben kicsinyítjük)

Â

Itt dolgozik az ÂjtmÂ©rÂ' 1 mm-es gÂ¶mbmarÂ³. Alakul a forma! Kb. fÂ©l Â³ra egy alak elkÂ©szÂ-tÂ©se.

Â

Ez az eredmÂ©ny. TermÂ©szetesen mÂ©g rÂ¶ kell dolgozni, mivel a marÂ³ rÂ¶diuszokat hagy, tehÂ¶t ez csak egy nagyolÂ¶s, nagy segÂ-tsÂ©g, mert a mÂ©retek egyformÂ¶k Â©s a fÂ' formÂ¶k mÂ¶r adottak.

{mospagebreak title=2. rÂ©sz}

ElÂ©g rÂ©gen volt, mikor elkezdtem a Mordaunt Â©pÂ-tÂ©sÂ©t, illetve az Â©pÂ-tÂ©s elsÂ' rÂ©szÂ©nek megjelenÂ©se tÂ¶tÂ©ve volt. TalÂ¶jn mÂ¶r majdnem a â€žzrncstemetÂ'beâ€• kerÂ¼lt a cikk. Sajnos kevesebb lett a szabadidÂ'm, valamint mÂ¶s projecteken dolgoztam (terasz pavilonnal, konyhaszekrÂ©ny, kocsibeÂ¶llÂ³, â€i), illetve lehet, hogy egy kicsit â€žalkotÂ¶i vÂ¶lsÂ¶gbaâ€• kerÂ¼ltem. EgyedÂ¼li makettes aktivitÂ¶som a talÂ¶lkozÂ³kon valÂ³ rÂ©szvÂ©tel volt Â©s a legutÂ³bbin rettenet rosszul Â©reztem magam, hogy a sok kÂ©sz Â©s fÂ©lkÂ©sz hajÂ³ kÂ¶zÂ© csak rumot tudtam vinni (azÂ©rt ennek is Â¶rÂ¼lte tÂ¶bbiek!). SzÂ³val ismÂ©t kikÂ¶ltÂ¶ztem a mÂ±helybe. LÂ¶tszÂ¶lag nem sokat haladt a hajÂ³, de sok mindent elÂ'kÂ©szÂ-tette. Egy makettezÂ'tÂ¶rsunk szintÂ©n a Mordauntot kezdi Â©pÂ-teni Â©s egy kicsit meglepÂ'dve kÂ©rdezte, hogy mi az a sok mind amit elÂ' kellett kÂ©szÂ-tenem. Egy kicsit neki is szÂ¶ ez a mÂ¶sodik rÂ©sz:

A palÂ¶nkozÂ¶s miatt a bordÂ¶kat megsÂ±rÂ-tettem, ahogy azt elÂ'zÂ'leg mÂ¶r Â-rtam, de a tatnÂ¶l ismÂ©t egy nagy Â±rrel talÂ¶lkoztam. A kÂ©pen lÂ¶thatÂ³ az utolsÂ³ rÂ©tegteltemez borda, ezutÂ¶jn a tattÂ¼kÂ¶rig a rajz szerint a levegÂ'ben lÂ³gna a palÂ¶nk. EzÂ©rt â€žÂ¶csoltamâ€• mÂ©g hozzÂ¶ egy tartÂ³szerkezetet, mely egyben a tattÂ¼krÂ¶t is biztonságosan fogja rÂ¶g. Emellett az alatta levÂ' Â-ves rÂ©szt is bordÂ¶san oldottam meg.

A sÂ±rÂ±bb bodÂ¶zÂ¶s Â©s a nem tÂ¶ gondos megtervezÂ©se miatt tÂ¶bb helyen a bordÂ¶khoz kerÂ¼ltek az Â¶gyÂ¶nyÂ-lÂ¶ ezÂ©rt, illetve az egyszeri palÂ¶nkozÂ¶s miatt elÂ're beÂ©pÂ-tettem az ablakokat. Az Â¶rbÂ³cok alsÂ³ darabjait is elkÂ©szÂ-tette

beillesztetem, amíg meg láttam a csatlakozási pontjait és be tudtam állítani, így ha arra kerül a sor, csak bekenem ragasztással és mehet a helyére.

Itt már lefestve jött a készítésnek az ügynyálak, valamint megajk fekete festet lapokat fogattam fel, ezek tart majd az ügynyálakat.

A kritikus szemek biztosan észrevették, hogy több helyen csavart használtam, lehet, hogy triválent, de remélhetőleg lehőzta a fedélzet röteget lemezt, illetve az ügynyálak megajk fekete lemezt is így tettem fel, nem bízva a ragasztásban, mikor majd formát nyomom bele az ügynyálakat. Ennek a kápnak még az az érdekessége, hogy a kitkészták úgy tervezték meg, hogy egy darabban nem lehet betenni a fedélzet ezen részét, ezért hosszban is kellett osztanom, így tudtam befűteni a helyére.

A rabszolgamunkán is töl vagyok, ledaraboltam és megcsiszoltam az összes palántát és pallát, így nem is látszik soknak, pedig jó néhány napom ráment.

Ez a kis csiszológyszerkezetem: vastagsági és homlokcsiszológ egyben fűrgéppel meghajtva. A tengedtem a palánták így egyforma vastagok lettek és eltűntek a felszínyomok.

Ős me az első palánták! A tat alatti rész, mely minden irányban ves. Eddig idegenkedtem a pillanatragasztás kellemesen családtag! Kánnnyedén a csősről a csőre rányomtam a palántákat a vben és már kész is volt! Lá biztos a készítés, emlékem így is marad!

képvetkezésképp!

Beakasztva a palánkot a ragasztás biztos nem engedi majd el, természetesen azért el kell majd hajlítani!

A fedélzeti deszkák tálmasának imitálására tálbfele módszerrel találkoztam, de próbáltam valami egyszerűbbet magamban annyira, hogy a deszkák feleire papírt ragasztgassak! Jól hangzott, hogy filccel hűzzem végig az feleket, ki is próbáltam és jól nézett ki az oldalaknál, de mikor a végeit festettem be, rájöttem, ez sem tetszik, mivel felső-vja a festéket. Lehet, hogy más fajta fénnyel, vagy valamit nem jól csináltam!

Találtam itthon régi vastag tálceruza hegyeket, ezt hűztam végig az feleken, mivel egy kicsit raj is nyomtam, nem csak megszűnt, hanem egy letárolás is csinált.

Az orr-résznél le kellett állítani, mivel palánkozás után raj nem ferek hozzá; a fállyt levettem. Szűlt a ceruzás módszer.

A gomb raj megvan a kabáthoz! Időközben néha faragtam is.

Természetesen majd meg kap egy festést, gondolom egész más lesz az ísszképp.

Ezekután már tényleg a palánkokozásis kényvetkezik, az sem lesz től gyors menet, de remélem hamarabb fogok jelentkezni a folytatással.

{mospagebreak title=3. rész}

Az utóbbi időben elég lassan haladtam a hajással, ez abból is látszik, hogy majd két évvel ezelőtt jelentkeztem a pártos leírásával, de mint látni fogjátok, azért megint egy kicsit építettem a Mordaunt. Tehát a palánkokat kényvetkezett, melyhez 7x2 mm-es kényrtefa láceket használtam és a Loctite pillanatragasztás mellett dántattam. Ez jóval gyorsabb volt, mivel lényegesen gyorsabban haladtam, mint az előző hajámmal használt faragasztással, bár drágább is!

Először a dőrszék alatti palánkokat ragasztottam fel, ezzel adtam meg az aljzást. Ez az a két világosabb palánk ami kényzárban látszik. Ja, igen, azt még nem mondtam, hogy a palánkokat szárnnyalat szerint szótvallogattam, hogy a pácolandás részeknél hasonlóan sárga és fekete legyenek, a festett részeknek meg mindegy, hogy milyen árnyalatú legyen az a deszka.

Még csiszolás előtt is egész jóan az ki és végre sikerült egy jó kényzelkőpet készítenem. Persze az orr is nem lett ilyen szép, volt mit csiszolni és még a gy is maradtak részek, kisebb hibák. Azzal vigasztalom, hogy az eredmény sem lehetett kénykés!

Megcsiszolva és kigittelve, pácolásra és festésre előkészítve.

Festés után már jás, ha stabilan le tudom tenni a hást, ezrt a szeszttem az illvnyit, nem bonyolítottam túl a csavarral a gerincbe ragz-tem, Á-gy nem tud elmozdulni a kásá'bbi munkafolyamatok alatt. Hogy egy kicsit elká'lná'jn, diá'val pá'coltam, majd lelakkoztam.

Az a jás/rossz tulajdonságom, hogy ha valamit a fók, vagy nem tudom, hogyan csináljam, akkor fó'leteszem a dolgot, hogy beó'jen. Most ez volt a pá'colással: szeszes vagy vizes pá'cot használjak? Mi lesz, ha az égés eddigi munkámat t'nkreteszem, mert foltos lesz? Szá'val egy teljesen más tó'omával, az ablakkal kezdtem el foglalkozni. Ezen is sokat filáztam, Ás arra jutottam, hogy csak fá'á' kellene kivitelezni! Mivel gyakorlatilag egy fedé'zeti rácsot kell csinálnom, csak v'konyabb anyagá' Ás nem deré'kszá'ges á'sszerakással. Ezrt marással Ás fá'á'szelé'ssel kis fogazót csináltam, valamint kicsi fókéket melyek belemennek a n'ókba.

Az ablakkerethez kicsi T-fókéket martam.

Mivel minden ablak más m'reté', illetve más szá'gben áll, egyszeren a rajzot vettem alapul, erre ragasztottam fel a f'ggá'leges fókéket pillanatragasztá'val.

A n'ókat t'á'sszelá'val a megfelelő' szá'gre igazítottam, majd beleragasztottam a v'zszintes fókéket. Meglepá', hogy papá'rra ragasztott fókék milyen mereven álltak, simán lehetett reszelni, persze azrt â€žká'nyá'â€• ká'zzel.

A T-fókéket felragz-tve adtam meg a ká'lsá' formájá't.

Lev'lasztottam a papá'rrá' Ás finoman addig csiszoltam, má-g a f'ggá'leges fókék egy sá-kba kerá'lte a v'zszinte

Iáccokkal. A ragasztás olyan jól fogta, hogy csak egy helyen esett ki egy kis darab. Nem rossz arány 14 ablaknál.

A pácolás mindig árt, ágy az oldalzsebekkel folytattam. A kit instrucciójával ellentétben egy darabot faragtam csiszoltam ki. A nehézsége csak annyi, hogy minden oldala szárigben van vagy áves. Az áleket nem csináltam tákkátesre, mivel ezeken mindenhol d-szácok lesznek.

Lefestve, ablakkal. Elfelejtettem az ablakoknál megemlíteni, hogy a festés után vékony plexi lapot ragasztottam az keret mögé, ágy igazi ávegezett hatása lett.

Még egy próbafestés is befejezte a pácolás elát. Azt próbáltam ki, hogy ha az arany festés eltt lenolajkencével a fát, mit viltotzat a kinzetén. A jobb oldalon íthatás kát d-sz kázzal az egyik be volt eresztve, a másik nem. Bőve fotón látszik káláknbség, ez csak a fényviszonyoknak kássháhet, a valóságban ták egyforma lett. Ágy a lenolajkiláve!

A hosszú ázfekészácsát után olyan gyorsan lepácoltam a haját, hogy nem is kászált fotás. Itt már a fehér maszkoltam, mivel az a tapasztalatom, hogy ecsettel nagyon rossz fehérret festeni, ezért ezt fájtam, hogy szóp homogén legyen.

Áos itt van bepácolva, lefestve! Végül rusztikus tály vizes pácot használtam. A felszársádos ellen a pácolás tábbszár (sokszor!) vizes ruhával benedvesá-tettem, száradás után 500-as csiszoláppal lesimá-tottam. Egy idá után már nem szársádtátt, akkor jött a pác, kis labdaccsal felkenve.

Ismét az ablakok a tákkáben. A ányeg, hogy a le-rás 3 mm vastag rétegelt lemezt á-r a tákká anyagának.

Ögyesen el is készí-ttem, majd rajzítottam, hogy még 100-as szággal sem tudom a tavá-ben rajgzá-teni. Ezért csaláshoz folyamodtam és 2-es máanyaglapból rajcsináltam és kis csavarokkal rajgzá-ttem.

A felcsavarozás és ragasztás után bepálínoztam. Szerintem á-gy még szebb, mintha csak simán a ragelt lemez festem.

A fekete részeket is lefestettem, illetve a drórszájk is felkerátek

Közben a fedélzet is alakulgat, a fedézetek készíti homlokfeláteká'l még a faragott oroszínok és az ajtók vasal hiányoznak

A pácolt feláletet lelakoztam, á-gy már árettebb szá-ne van. Most itt tartok, vögre íjtszádik, hogy ebbá'l mégiscsak hajás lesz!

{mospagebreak title=4.rész}

Folytattam a Mordaunt építést, mégpedig néhány aprósáig elkészítéssel, mivel az előfedélzet rajgzá-pálásá elátt be kellett raknom a tá»zhelyet és néhány ágyá, mert később ez szinte lehetetlen. A tá»zhely árd eset, mivel tulajdonképpen csak a komény csácsa íjtszik, illetve a fedélzet alá beselve talán valami az elebá. Mindezek ellenére amellet dróttítottam, hogy rendesen megcsinálom. A komény teré-tékát kiserkesztettem és rözlemezből kivágtam, majd egy fa sablonon ísszeformasztottam.

A tászhely testét fájba martam ki a téglaizattal együtt, majd a tetejét, a platnikat, ajtókat, pántokat, zárokat rázle alakítottam ki és ragasztottam a helyre.

Ezután festéssel feldobtam, bár szerintem jobban nézett ki ellette.

Következtek az ágyak. Azon ismét sokáig elmorfondóztam, hogy mivel készítek az ágyacskákat. A zebesztergályt gyorsan elvettem, mivel nem olyan jó a kis esztergálapem, hogy a profilok nyomását kibírja, még sokáig tartott volna. Opció volt az íntés is, de ehhez semmim nem volt, valamint réges-régen szerszámok koromban sokszor íntettem, és mindig gond volt a kifolyással, levegővel, no meg nem is igazán szerettem. Valamikor sok évvel ezelőtt Bácskáscsabán, a makett kiállításán egy idős bácsi bemutatta a pantográf esztergálapát, melynek az az volt, hogy nem állásal, hanem kicsi maróval forgácsolt, éppen kitértfogó szegekre volt beállítva. Pantográf van, ágy csak egy forgatószerkezetet kellett csinálnom, melyet egy varrógéppel hajtottam meg.

Kétszeres kárvonalmintát készíttettem rétegelt lemezből, talán jobb lett volna valami szávsabb anyagból, de végül kibírta azt a pár darabot.

Az eredmény meglepően jó lett, és igen gyorsan haladtam vele. Az persze tény, hogy minden fordulat csőcsra volt járva, még ágy is meg kellett csiszolni egy kicsit.

Ha már a teljes ágyacskákat megsztergálytam és benne voltam, megcsináltam a fali ágyakat is, melyek a alsó fedőlapokon egy csapalással vannak behelyezve a már elűre (még palánkhoz is elűtt) beragasztott homloklapokba.

Lefestettem Őket, a fa egyenetlenségem miatt (lehet, hogy jobban meg kellett volna csiszolni?!) egészen intvny kinnt lett.

Ezutn az Őgykocsik alkatrészeit készíttettem el: főtam, martam, esztergáltam, csiszoltam, szval ezekben volt mindenféle munkafolyamat, jkis szrakozás volt.

A röz alkatrészek kvetkeztek: szemek, karikák, Őgycsµ lefogató bilincsek. Itt megmutatok egy nagyon egyszerű trkkít, biztos sokan ismerik, de taln van, akinek Őj lesz. A szemek készítéséhez 0,4 mm-es röz drótot használj, melyet tbberes vezetékbul hztam ki. Persze ez ilyenkor elg grrbe szokott lenni, fµleg, hogy elg lgy is.

Köt sima, s-k lapra van szksg, jelen esetben kszrtlt acólap, de ilyen vkony anyaghoz köt vastagabb r lemez is elg lehet. A köt lap kzt tesszk a drótot és a felsµlapot fel-le tologatjuk, kzben egyre jobban sszenyomjuk, gyakorlatilag mintha nudlit készítenk.

Az eredmny egy teljesen egyenes huzal lesz. Ne vesszen meg benneteket, hogy a fotn ilyen csavartnak ltszik, ez a valásiban nem ennyire durva, csak felerµs-ti valami fnyhatás.

Egy részre a szemeknek meghajlítva, az 1/4vegecskékben a karikák, valamint egy 1/4veg fegyverbarnát folyadék. Ezzel azt vettem, hogy ne kelljen a sok kis apró rész alkatrészt festeni, de nem teljesen úgy jött össze, ahogy szerettem volna. Ugyanis a szemeket és karikat össze szoktam forrasztani, mert ezek a rész huzalok olyan lágyak, hogy beszereléskor egy kicsit jobban meghajlítva a kábeleket, azonnal deformálódnak. Viszont kiderült, bár a rezet szépen megszereli, de a forrasztást nem szereti, sőt valamilyen trutyi keletkezik rajta.

Tehát maradt a festés.

Nem bírtam ki, mellé raktam egy gerenda fogpiszkálót, hogy látszódjanak a rétek.

Nem tagadhatom meg a szerzőimköszönetét, terveztem egy kivágás szerzőmot az ajtó és ajtónyílás pántjaihoz, mivel ezekben is kell egy pár darab.

Felszereltem a marógépre, melyet egy próska használtam. Szerencsére a 0,2 mm-es rézlemez kivágásához kell tőle nagy erő, így nem szaggattam szét a gépet. Bejelölgettem a lámpákat és kővel adagoltam a lemezt.

Az eredmény, szép egyforma pántok.

Gyorsan fel is raktam pártat a fedélzeti ajtókra. A szárlékeket domború-tájjal imittam.

Ezeket a kis rőzlemezeket használtam az űgyőcsővek lefogató bilincséhez is, ha májr ott voltak és megfelelő szőlességűek voltak, legalább nem kellett kőllő ezőrt rezet vagdálnom.

A bilincseket májr nem festettem, hanem a barná-tő folyadőkot használtam. Annyi problémája volt, hogy száradás utő egy vilőgos rőteg (gondolom valami oxidőciő) keletkezett rajta (jobb oldali űgyő). Mivel a fegyvert is őjt kell tőllőni olajjal, ezt is megtőlltem egy olajos főltisztá-tőval, ű-gy teljesen jő lett (bal oldali űgyő).

ő-gy ősszeőllt a fegyverarzenől. Tovőbbő szabad a pálya az előfedőzet felrakőisőra!